

Arrest

nr. 106 604 van 11 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. TSHIMPANGILA en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo afkomst. U werd op 6 april 1980 geboren te Nwaorieubi in Imo state en bleef er uw hele leven wonen. U werkte uw secundair onderwijs af en volgde daarna hogere studies tot in 2004. Na uw burgerplicht ging u in 2006 aan de slag als zakenman. In 2003 werd u lid van de politieke partij People's Democratic Party (hierna PDP). In 2006 stelde u zich kandidaat voor de lokale verkiezingen. U voerde campagne, maar deze verkiezingen werden uiteindelijk geannuleerd. In 2010 nam u opnieuw deel aan de lokale verkiezingen. U kreeg toen problemen met L.(...). Hij is een politicus van de concurrerende partij Progressive People's Alliance (hierna PPA). L.(...) zei dat u moest oppassen voor hem. U werd verkozen tijdens de lokale verkiezingen in 2010, maar de verkiezingsresultaten werden gemanipuleerd door uw eigen partij PDP. Iemand anders werd in uw plaats door de partij aangeduid. U bleef lid van de partij en wilde deelnemen

aan de nationale verkiezingen in 2011. Uiteindelijk besliste u toch om u terug te trekken en uw partijgenoot 'doctor J.(...)' te steunen. In februari 2011 kreeg u problemen met A.(...), een andere crimineel die in opdracht werkt van uw politieke tegenstanders. U gaf een speech en A.(...) vond dat u hem daarin beledigd had en hem een gangster genoemd had. Op de verkiezingsdag op 26 april 2011 fungeerde u als waarnemer in het stembureau in uw buurt. U zag echter dat een zekere M.(...), leider van een gangsterbende, de mensen probeerde te beïnvloeden om voor de partij All Progressive Grand Alliance (hierna APGA) te stemmen. U sprak hem hierover aan en zei dat dit niet toegelaten was. U werd bedreigd en in elkaar geslagen. Twee weken belde M.(...) u op en zei dat u op zijn zwarte lijst stond. Eveneens tijdens de verkiezingen in 2011 werd u door een andere gangsterbende, de Daywel boys, tegengehouden toen u de stemmen van uw telbureau naar het centrale telkantoor wilde brengen. U beseftte dat de Daywel boys in opdracht van uw politieke tegenstanders werken. In het algemeen vreest u uw politieke tegenstanders van de partijen Action Congress (hierna AC), PPA en APGA. Verder vreest u ook de mensen van uw eigen partij PDP. U bent populair en ze willen u uit de weg ruimen zodat ze uw plaats kunnen innemen. In juli 2011 werd uw auto beschoten. U rapporteerde dit aan de politie, maar ze hielpen u niet. In december 2011 werd uw enige zus C.(...) vermoord. U denkt dat uw politieke tegenstanders hiervoor verantwoordelijk zijn. Ze kwamen u zoeken, vonden u niet en doodden vervolgens uw zus. Sindsdien bent u op de vlucht. Ook uw ouders zijn sindsdien op de vlucht. U keerde nooit meer terug naar uw woonplaats Nwaorieubi. U zette ook uw politieke activiteiten stil. Sindsdien verbleef u in Borno state en River state en keerde u ook nog terug naar Imo state. In 2012 zei u al grappend tegen een vriend dat u zich kandidaat wilde stellen voor de verkiezingen van 2015. Dit werd echter verder verteld en al gauw begon u dreig telefoons te ontvangen. U weet niet wie u opbelde, maar u vermoedt dat het uw politieke tegenstanders waren die niet wilden dat u zou deelnemen aan de verkiezingen van 2015. Eén van hen waren de 'groep 2015'. U denkt dat ze misschien banden hebben met de crimineel M.(...). In december 2012 werd u op straat in de stad Onitsha ontvoerd door onbekenden. Ze hielden u 2 dagen vast. U zag ook dat ze een zwangere vrouw vermoordden. Ze zegden dat ze u ook zouden doden. Na 2 dagen werd u vrijgelaten. In februari 2013 werd 'M.(...)' gedood. Zijn bende denkt dat u hier iets mee te maken hebt omdat jullie in 2011 een dispuut hadden aan het stembureau. Ze waren naar u op zoek. Leden van de 'groep 2015' belden u in mei 2013 nog op en geboden u niet deel te nemen aan de verkiezingen van 2015. Ook de Daywel boys belden u op. Met A.(...) had u geen problemen meer. Op 16 mei 2013 verliet u Nigeria op legale wijze. U was in het bezit van uw paspoort en een Italiaans visum. Op 17 mei 2013 kwam u in Zaventem aan. U werd aangehouden door de luchtvaartpolitie wegens een onduidelijk reismotief en een overschrijding van uw visumdatum (zie rapport Federale politie nr BN/1908/13). Op 21 mei 2013 vroeg u asiel aan op de luchthaven van Zaventem.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer. Een diploma als 'jeugdambassadeur voor vrede', een toelating voor deelname aan voorverkiezingen in 2007, 2 attesten van deelnames aan workshops, 2 verkiezingsaffiches, uw lidkaart van de PDP, een kandidaatstelling voor een partijnominatie, een nominatie als kandidaat voor de verkiezingen, een screening voor deelname aan voorverkiezingen binnen de partij, een overlijdensbericht in de krant, een overlijdensakte van uw zus, een bewijs van vervulling van uw dienstplicht, en tenslotte verschillende schooldiploma's.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u bevreesd bent voor uw politieke tegenstanders, zowel binnen uw eigen partij PDP als bij andere politieke partijen, en bevreesd bent voor criminele bendes die voor uw politieke tegenstanders werken. Volgende bedenkingen dienen echter bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Om te beginnen verliet u Nigeria op legale wijze op 16 mei 2013. U was in het bezit van uw paspoort en een Italiaans visum. Op 17 mei 2013 kwam u in Zaventem aan. U werd aangehouden door de luchtvaartpolitie wegens een onduidelijk reismotief en een overschrijding van uw visumdatum. U verklaarde naar Italië te reizen voor zakendoeleinden, alhoewel u hier verder weinig of niets over kon vertellen. U zou er enkele meetings hebben, maar kan niet zeggen waar en met wie. U was in het bezit van hotelreservaties in Padova en Firenze. U maakt geen enkele melding van vervolging of politieke problemen in Nigeria. U werd overgebracht naar het gesloten centrum Caricole (zie rapport Federale politie nr BN/1908/13). Pas 4 dagen later, op 21 mei 2013 vroeg u alsnog asiel aan in het gesloten centrum Caricole. Wanneer u gevraagd werd waarom u niet onmiddellijk asiel gevraagd hebt,

toen u aangehouden werd op de luchthaven, vertelt u dat u niet wist hoe dat moest en de procedures niet kende (verklaring, afgelegd bij de Dienst Grenscontrole, pt 35, p.9). Hiermee overtuigt u niet. Van een man met een hoog profiel zoals u: die hogere studies volgde, die studeerde tot zijn 24 jaar, die daarna werkte als zakenman, jarenlang politiek actief was (gehoor CGVS, p.4,5), internationale reizen maakte naar Tanzania, Ghana, Togo en Kenia en die een visum verkreeg voor Maleisië en Italië (zie informatie uit uw Nigeriaans paspoort, toegevoegd aan het administratief dossier), mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van de mogelijkheid om asiel aan te vragen wegens politieke problemen in eigen land. **Rekening houdend met de vaststelling dat u bij uw aanhouding door de luchtvaartpolitie enkel zakelijke reismotieven aanhaalde en u pas na 4 dagen verblijf in België besloot asiel aan te vragen, dienen ernstige vragen gesteld te worden betreffende uw nood aan bescherming.**

Verder verklaart u dat zowel u als uw ouders op de vlucht zijn sinds de moord op uw zus in december 2011. U zegt dat uw vervolgers uw zus gedood hebben toen ze op zoek waren naar u. U hebt sindsdien geen contact meer gehad met uw ouders. U leefde sindsdien op verschillende plaatsen in verschillende staten van Nigeria en leefde er ondergedoken (gehoor CGVS, p.2,3,4,11). Nochtans blijkt uit de informatie uit uw Nigeriaans paspoort, toegevoegd aan het administratief dossier, dat u op 20 augustus 2012 naar Tanzania reisde. U was hiervoor in het bezit van een visum voor Tanzania. Op 29 augustus 2012 keerde u vanuit Tanzania terug naar Nigeria. Op 23 september 2012 reisde u naar Kenia. U was hiervoor in het bezit van een visum voor Kenia. Op 6 oktober 2012 keerde u terug naar Nigeria. Op 8 april 2013 verkreeg u een visum voor Maleisië. Dit visum was gedurende 3 maanden geldig. U reisde echter niet met dit visum. Op 7 mei 2013 verkreeg u een Schengen-visum op de Italiaanse ambassade in Lagos. Dit visum was geldig van 11 mei tot 4 juni 2013. Op 16 mei 2013 reisde u met dit visum richting Brussel. Uw terugkeer naar Nigeria was ingepland op 29 mei 2013. Op 17 mei 2013 werd u echter in Zaventem tegengehouden door de Belgische luchtvaartpolitie. **Er dient te worden vastgesteld dat uw herhaalde terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk na uw reizen naar Tanzania en Kenia, de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade danig aantast. Gegeven het feit dat u volgens uw verklaringen al op de vlucht bent sinds december 2011 en klaarblijkelijk over voldoende financiële middelen beschikt om reizen naar het buitenland te financieren en visums voor verschillende landen aan te schaffen, is het verder opmerkelijk dat u nooit besloot om uw land van herkomst definitief te ontvluchten. Dit relativeert de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade.**

U verklaart dat u sinds december 2011 op de vlucht bent voor uw vervolgers. Sindsdien verbleef u in River state en Borno state. In Borno state kende u een vriend en een ver familielid (gehoor CGVS, p.2,3,4,6,11). Borno state ligt aan de andere kant van het land dan uw woonplaats in Imo state en Rivers state. Borno state ligt in het noordoosten van Nigeria, op ruim 1200 kilometer van Imo state (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U reisde naar eigen zeggen tussen december 2011 en mei 2013 ongeveer 6 keer heen en weer tussen het uw woonplaats en Borno state. Toch kunt u slechts 1 plaats benoemen die tussen beide staten ligt, namelijk Onitsha (gehoor CGVS, p.12) dat zich op amper 83 kilometer van uw woonplaats bevindt (zie info toegevoegd aan het dossier). U zegt dat u in Borno state in Baga in Kukawa local government area verbleef. U weet niet of deze plaats dicht bij bepaalde buurlanden van Nigeria ligt, u weet niet of er een meer in de buurt is, u kent geen omliggende steden en gevraagd naar omliggende dorpen noemt u enkel Malam Fatori area (gehoor CGVS, p.3,4). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt nochtans dat de plaats Baga vlak aan het zeer uitgestrekte Lake Chad ligt en dat de buurlanden Niger en Tsjaad aan de andere kant van dit meer liggen. **Uw zeer gebrekkige kennis over uw verblijfplaats doet u vlucht naar en uw verblijf in Borno state weinig waarschijnlijk voorkomen.**

Verder valt op dat u uw verklaringen aandikte tijdens het gehoor bij het CGVS. U vertelt dat uw auto beschoten werd door onbekenden in juli 2011 (gehoor CGVS, p.10,11). Op het einde van het gehoor bij het CGVS zei u nog: 'ik zal iets vertellen dat ik nog aan niemand verteld heb. Man Agona Jamba, in Onitsha wandelden 2 mannen naar me, ik moest naar voertuig komen, zei dat hij me zou neerschieten, ik ken hem niet, hielden me 2 dagen vast, ze doodden een vrouw die 3 maanden zwanger is. Dan lieten ze me vrij' (gehoor CGVS, p.14,15). In de vragenlijst van het CGVS, op 27 mei 2013 ingevuld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) in het gesloten centrum Caricole, maakte u geen enkele melding van deze 2 feiten. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, zei u dat u opgedragen werd om pas bij het CGVS alles in detail te vertellen (gehoor CGVS, p.15). Hiermee overtuigt u niet. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en

dit vanaf het begin. Het feit dat men u bij de DVZ zou gezegd hebben dat u bij het CGVS alles in detail kan vertellen kan geen afdoende verklaringen bieden voor het niet-vermelden van deze essentiële elementen van uw asielrelaas.

Verder legde u meerdere tegenstrijdige verklaringen af tijdens uw gehoor bij het CGVS. Wanneer u gevraagd werd of u aangifte gedaan hebt bij de politie over al uw problemen met uw politieke tegenstanders, antwoordde u dat u zich niet beschermd voelt door de overheid omdat uw partij de macht niet heeft (gehoor CGVS, p.10). Wanneer bij verder in het gehoor door u vermelde incidenten gevraagd werd of u hiervan aangifte gedaan hebt bij de politie, antwoordde u echter telkens bevestigend, maar zei u dat ze u niet verder konden helpen (gehoor CGVS, p. 10,11,15). U haalt aan dat u in december 2011 wegvluchtte uit uw woonplaats Nwaorieubi en sindsdien ondergedoken leefde in verschillende staten (gehoor CGVS, p.2,3,4,11). U dacht dat alles zou verbeteren, maar na een tijdje begon u dreig telefoons te ontvangen omdat u aan een vriend verteld had dat u wilde deelnemen aan de verkiezingen van 2015. Vervolgens werd u gevraagd waarom u nog wilde deelnemen aan deze verkiezingen, aangezien u net wegvlucht was wegens uw vermeende problemen met uw politieke tegenstanders. In eerste instantie antwoordde u dat de mensen ernaar vroegen, dat u zei dat u nog wilde, en dat u het uw plicht vindt om mensen te dienen (gehoor CGVS, p.10). Later in het gehoor zei u dat u helemaal niet meer wilde deelnemen aan verkiezingen, dat dit zelfs hetzelfde als zelfmoord plegen zou zijn. U zei wel tegen een vriend dat u wilde deelnemen aan de verkiezingen van 2015, maar u bedoelde dit niet serieus. Jammer genoeg heeft hij dit verder verteld en geloofden men hem (gehoor CGVS, p.11,12). Deze beide tegenstrijdigheden in uw verklaringen doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Tenslotte, wat de aangehaalde vervolging door de bende van 'M.(...)' betreft, u geeft zelf aan dat zij een bende criminelen zijn (gehoor CGVS, p.8). Het lijkt weinig aannemelijk dat ze u zouden beschuldigen van de moord op M.(...) in februari 2013, enkel omdat u hem tijdens de verkiezingen van 2011 aansprak op het feit dat hij mensen probeerde te beïnvloeden om voor de partij APGA te stemmen. Het lijkt evenzeer onwaarschijnlijk dat -zelfs al zou de bende van M.(...) u werkelijk ten onrechte beschuldigen van deze moord- u omwille van valse beschuldigingen uitgaande van leden van een criminele bende (door de Nigeriaanse autoriteiten) zou worden vervolgd of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: het diploma als 'jeugdambassadeur voor vrede', de toelating voor deelname aan voorverkiezingen in 2007, 2 attesten van deelnames aan workshops, 2 verkiezingsaffiches, uw lidkaart van de PDP, een kandidaatstelling voor een partijnominatie, een nominatie als kandidaat voor de verkiezingen en een screening voor deelname aan voorverkiezingen binnen de partij PDP geven informatie over uw lidmaatschap van de PDP, uw activiteiten voor de PDP en uw lokale engagementen. Deze documenten geven echter geen informatie over uw vermeende problemen naar aanleiding van uw politieke activiteiten voor de PDP. Het overlijdensbericht in een krant en de overlijdensakte van uw zus geven informatie betreffende het overlijden van uw zus C.(...), maar geven geen enkele informatie over de doodsoorzaak van uw zus. In deze documenten valt nergens af te lezen dat zij vermoord zou zijn. De diploma's van uw schoolloopbaan en uw dienstplicht tenslotte, geven enkel informatie betreffende uw gevolgde opleidingen.

Er kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het principe van een goede administratie, de overschrijding van macht en een duidelijke beoordelingsfout, van het artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 21 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 EVRM. Verzoeker is geleerd, maar zijn opvoeding vond plaats in Afrika, waar de praktijken verschillend zijn van de Europese. Dat verzoeker enkele reizen in Afrika heeft kunnen maken, kan dan ook niet rechtvaardigen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

zich aan een kennis van het Belgische recht in hoofde van verzoeker verwacht. Aldus getuigt het van kwade trouw in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wanneer wordt beweerd dat verzoeker niet kon overtuigen met zijn reden waarom hij pas vier dagen na zijn overbrenging naar het centrum Caricole asiel aanvraag. Het is evident dat verzoeker geen kennis had over de asielprocedure in België. Verzoeker vluchtte voor zijn vervolging in Nigeria, maar moest ondertussen overleven en in zijn behoeften voorzien, waardoor hij veel zakenreizen moest maken. Het feit dat verzoeker werk had en hiervoor diende te reizen maakt zijn verhaal niet minder geloofwaardig. Verzoeker was omwille van zijn politieke overtuiging het doelwit van misdaadbendes gelieerd aan de rivaliserende politieke partij. Bovendien dient er herinnerd te worden aan de politieke situatie in Nigeria in het licht van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Verzoeker verwijst hierbij naar een rapport van Amnesty International. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mag volgens verzoeker zijn verhaal ook niet als ongeloofwaardig bestempelen omdat hij zich tijdens zijn vlucht niet beperkt heeft tot het bewonderen van het landschap. Verzoeker wilde zo ver en zo vlug mogelijk vluchten. Wat betreft de twee nieuwe elementen die verzoeker zou hebben gegeven tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, herinnert verzoeker eraan dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken slechts in het kort de feiten heeft uitgelegd die hem ertoe gedreven hebben asiel aan te vragen. Verzoeker legt overigens uit waarom hij dit niet vermeld heeft, maar zoals gewoonlijk verwerpt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen elke uitleg van verzoeker. De documenten die verzoeker heeft neergelegd tonen de wil aan van verzoeker om mee te werken aan de uiting van de waarheid. De bewijslast in asielzaken dient ook met de nodige soepelheid te worden behandeld en de voorwaarden voor de toepassing van het voordeel van de twijfel zijn vervuld. Verzoeker wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus enkel steunt op de vaststellingen inzake de geloofwaardigheid van het relaas en op de grond van het asielrelaas. Het past te onderzoeken of de elementen die door verzoeker werden uiteengezet samenhangt met een van de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Daarnaast onthoudt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker van het voordeel van de subsidiaire bescherming zonder reëel motief of een geldig motief te leveren dat verzoeker niet aan de voorwaarden voor subsidiaire bescherming beantwoordt. De mogelijkheid dat de misdadigersbende verzoeker vindt en doodt moet geassimileerd worden met een onmenselijke en vernederende behandeling, die bijgevolg subsidiaire bescherming noodzakelijk maakt. Tevens wijst verzoeker op artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet en stelt hij reeds gedurende twee dagen te zijn aangevallen en vastgehouden door de misdadigersbende.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De Raad kan op basis van verzoekers verklaringen geen geloof hechten aan zijn asielrelaas. Verzoeker legt immers tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt hij bij aanvang van de asielprocedure uitdrukkelijk dat hij besliste zich opnieuw kandidaat te stellen voor de verkiezingen van 2015 (stuk 6, vragenlijst, p. 15). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt verzoeker dat hij nadat hij was ondergedoken opnieuw problemen begon te krijgen via dreigtelefoons omdat hij zei dat hij opnieuw zou deelnemen aan de verkiezingen in 2015 (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 10, 14). Gevraagd waarom verzoeker verkondigde dat hij zou deelnemen aan de verkiezingen in 2015, stelt hij dat de mensen ernaar vroegen en dat hij zei dat hij nog wilde, wat vervolgens werd verder verteld (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 10). Even later stelt verzoeker

daarentegen dat hij helemaal niet meer wilde deelnemen aan de verkiezingen van 2015 en dat dit zou zijn zoals zelfmoord plegen. Verzoeker zou dit echter wel aan een vriend verteld hebben, maar dit was niet serieus bedoeld (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12). Tevens stelt verzoeker dat hij sinds december 2011 op de vlucht is en in River state en Borno state onderdook bij een vriend en familie (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 2, 3, 4, 6 en 11). Verzoeker stelt hierbij dat hij meer dan zes keer heen en weer zou zijn gereisd tussen Borno state en zijn woonplaats Imo state, die volgens de informatie in het administratief dossier ruim 1200 kilometer van elkaar verwijderd liggen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4). Het is dan ook geenszins aannemelijk dat verzoeker slechts één plaats kan benoemen die tussen beide staten ligt, op slechts 83 kilometer van zijn woonplaats zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 12). Bovendien kan verzoeker de plaats waar hij onderdook in Borno state niet situeren. Zo weet hij niet of dit dicht bij andere landen ligt, kent hij geen omliggende steden en kan hij slechts Malam Fatori area vermelden wanneer hem gevraagd wordt naar omliggende dorpen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij zich tijdens zijn vlucht niet heeft beziggehouden met het bewonderen van het landschap of dat hij zo ver en vlug mogelijk wilde vluchten, stelt de Raad dat redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoeker hieromtrent meer informatie zou kunnen geven indien verzoeker werkelijk meer dan zes keer heen en weer zou hebben gereisd tussen Borno state en Imo state. De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt op fundamentele wijze ondermijnd door deze tegenstrijdigheden en onwetendheden. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen plots verklaard te zijn ontvoerd geweest, gedurende twee dagen te zijn vastgehouden en tijdens deze gevangenschap heeft gezien hoe een zwangere vrouw werd vermoord (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 14 en 15). Het is echter geenszins aannemelijk dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord over dit incident gerept heeft (stuk 6, vragenlijst CGVS, p. 15). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken slechts kort de feiten kon aanhalen, stelt de Raad vast dat dit de nalatigheid van verzoeker geenszins kan verschonen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt weliswaar vermeld dat van de asielzoeker verwacht wordt dat hij kort zijn relaas uiteenzet en geen uitvoerig overzicht van de feiten geeft, maar hierbij wordt tevens benadrukt dat hij de belangrijkste elementen nauwkeurig dient weer te geven (stuk 6, vragenlijst CGVS, p. 13). Bovendien verklaarde verzoeker bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 2). Van een kandidaat vluchteling mag bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door verzoekers houding. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij bij zijn aankomst in Zaventem niets vertelde over zijn problemen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is echter geenszins aannemelijk aangezien verzoeker beweert dat hij slechts weg wou uit zijn land omwille van zijn problemen (stuk 6, vragenlijst CGVS, p. 15), waardoor redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij dit onmiddellijk zou vermelden eenmaal toegekomen in een veilig land. De verklaring van verzoeker dat hij het hier niet kende en niet wist hoe de regels werkten (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 6 en 7), die hij in onderhavig verzoekschrift herhaalt, kunnen zijn gedrag geenszins verklaren. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Ter terechtzitting stelt verzoeker dat "iemand hem heeft gezegd dat hij het Rijk niet binnen mocht, waarna hij een asielaanvraag indiende". Ook het feit dat verzoeker pas nadat hij in kennis werd gebracht van het feit dat hem de toegang tot het Rijk geweigerd werd en tot vier dagen na aankomst in Zaventem wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Bovendien blijkt uit het paspoort van verzoeker, dat werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat

verzoeker in de periode dat hij stelt ondergedoken te hebben geleefd en op de vlucht was voor zijn problemen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4, 11) reizen maakte naar Kenia en Tanzania en een visum aanvraag voor Maleisië, hoewel hij hier uiteindelijk niet naartoe ging. De reden voor deze reizen was volgens de verklaringen van verzoeker van toeristische aard (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7). Het feit dat verzoeker in de periode waarin hij beweert ondergedoken te hebben geleefd en op de vlucht was in zijn land uit angst voor zijn leven, verschillende plezierreisjes maakte en er geen graten in zag om telkens terug te keren naar Nigeria ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees. Overigens legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af door in onderhavig verzoekschrift te stellen dat deze reizen om zakelijke en financiële redenen plaatsvonden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de politieke situatie in Nigeria en naar een rapport van Amnesty International, dient te worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie en een algemeen rapport, niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, in gebreke.

Na de terechtzitting bezorgt verzoeker de Raad per fax de volgende documenten: een overlijdensakte van een zekere Emeka Igbo, een persartikel over de dood van senator Ewerhido en een persartikel over Project 2015. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Overigens ziet de Raad niet in op welke wijze deze documenten de voorgaande vaststellingen zouden kunnen weerleggen of verklaren of verzoekers persoonlijke problemen zouden kunnen aantonen. Bovendien kan aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie of faxkopie geen bewijswaarde worden verleend.

2.4. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat er in Nigeria een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict aanwezig is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Ook de verwijzing naar een document van Amnesty International in onderhavig verzoekschrift toont niet aan dat in Nigeria een dergelijke situatie aanwezig is.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF